

БАРҶАК

ва

ШАМОЛАК

Китобчаи мазкур бо кӯмаки мардуми Амрико нашр шудааст, ки он аз тариқи
Оҷонсии ИМА оид ба рушди байналмилаалӣ (USAID) расонида мешавад.

Мазмун ва мундариҷаи ин китоб маҳсули муаллиф буда, метавонад бо
нуқтаи назари USAID ва Ҳукумати ИМА мувофиқат накунад.

Буд набуд, як Баргак ва як Шамолак буд.
Онҳо дӯстони қарин буданд.

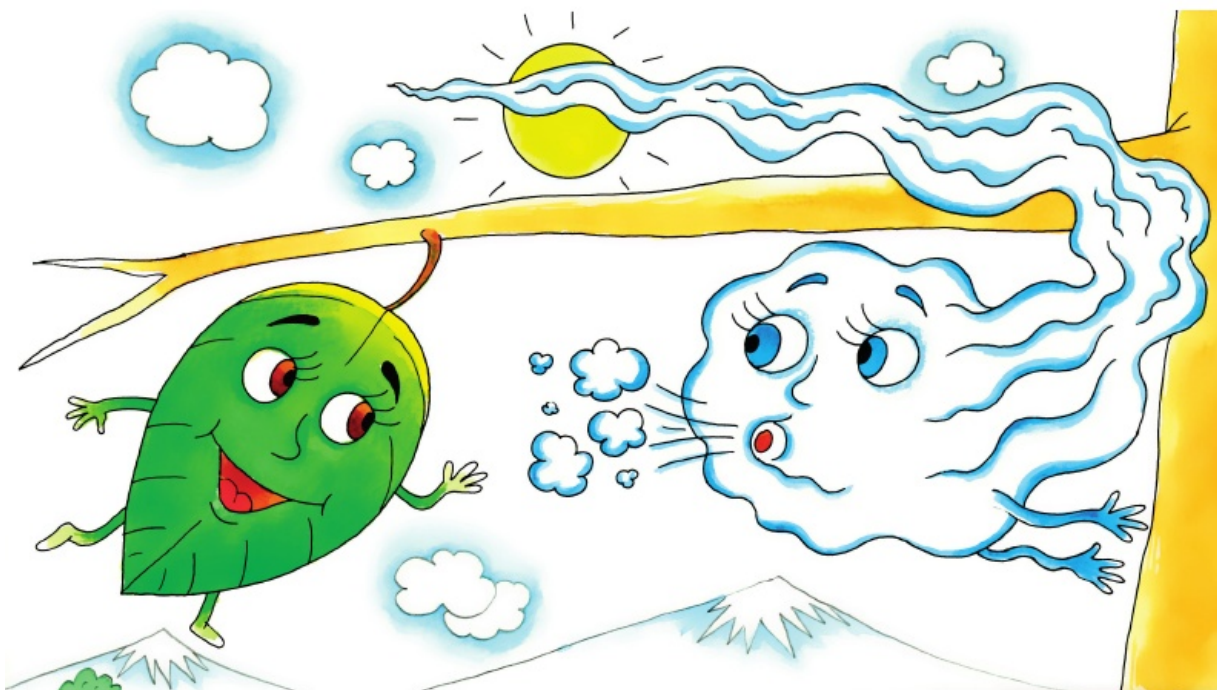
Once upon a time there lived a leaf and the wind.
They were old friends.

Баргак дар шохи дарахте зиндагӣ мекард.

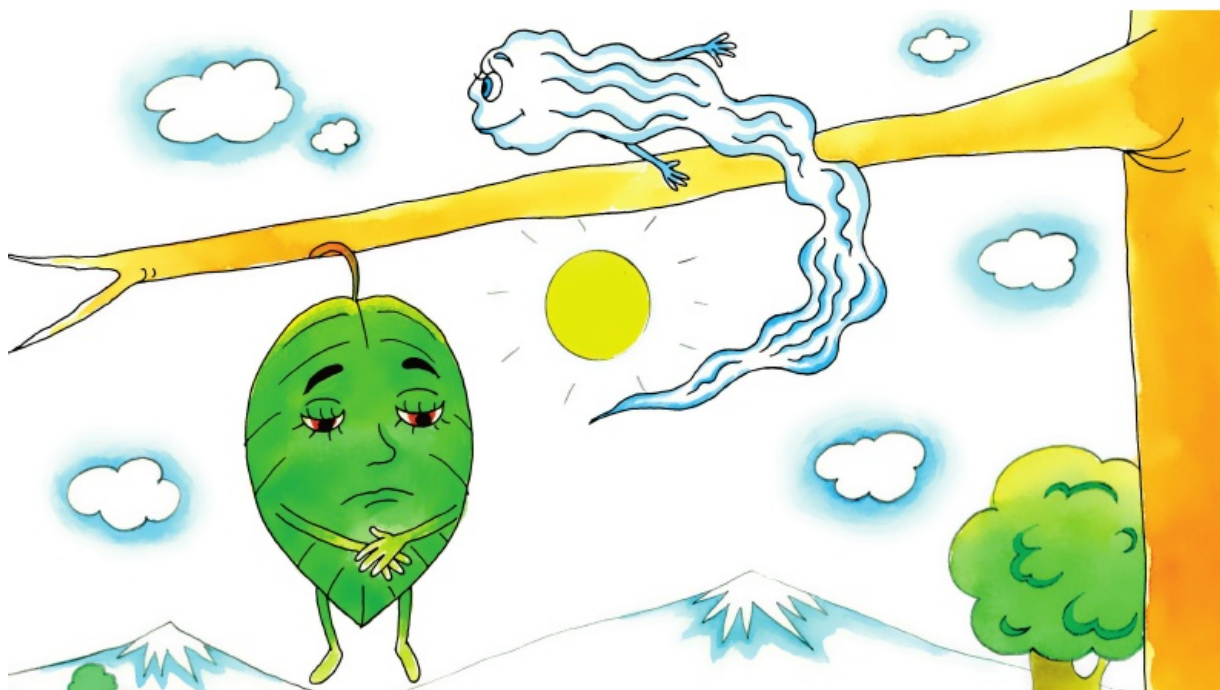
The leaf lived on the branch of a tree.

Шамолак тез-тез пеши Баргак меомад ва онҳо якҷоя
бозӣ мекарданд.

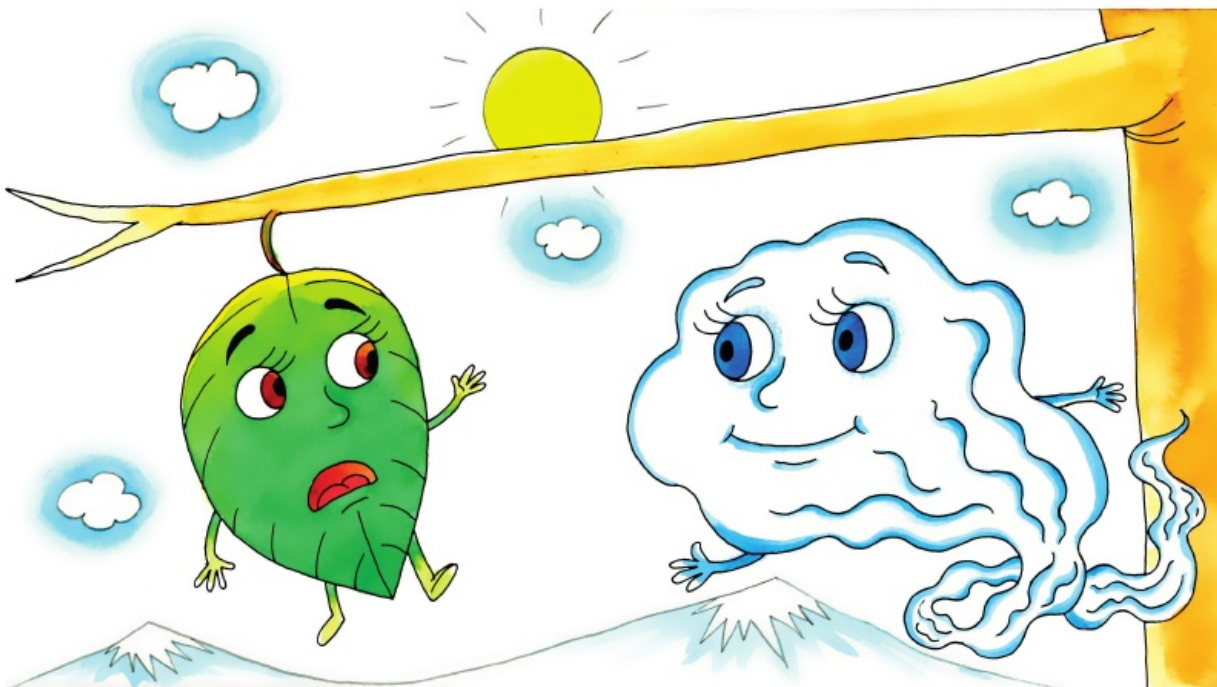
The wind often visited the leaf, and they played together.

Вале Шамолак аз пеши Баргак якбора ғайб мезад.
Баргак аз ин рафтори Шамолак ғамгин мешуд.

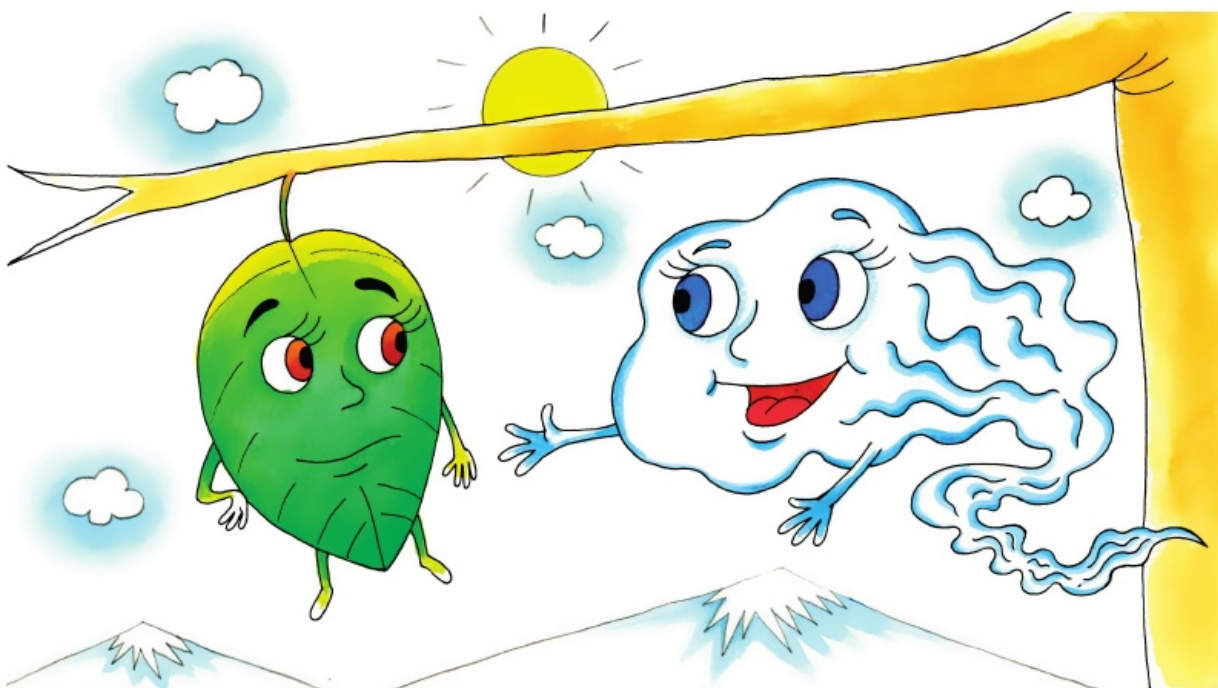
But after some time, the wind would disappear.
This made the leaf very upset.

Рӯзе Баргак аз Шамолак пурсид:
– Дӯстам, чаро ту якбора ғайб мезанӣ?
Ман туро хеле пазмон мешавам.

One day the leaf asked the wind:
– My friend, why do you disappear so often and
leave me on my own? I do miss you.

Шамолак гуфт:
– Ман меҳоҳам, сайругашт кунам.
Биё, ҳамроҳи ман ба сайругашт меравем!

The wind said:
– I want to travel around. If you wish,
you can join me on my journeys.

Баргак ба таклифи Шамолак розӣ шуд ва онҳо
якҷоя ба сайругашт баромаданд.

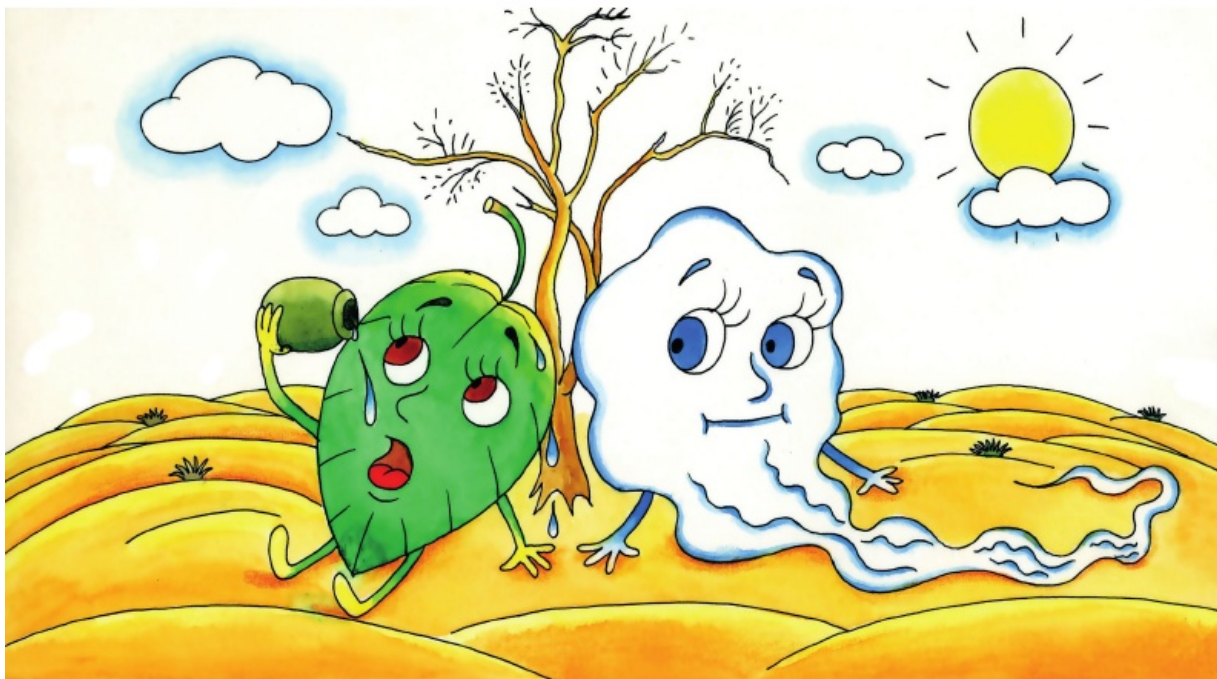
The leaf was happy to join him.
So they left together this time.

Онҳо бозикунон кӯчаю паскӯча, дару девор ва боғу
марғзорҳоро тамошо карда мерафтанд.

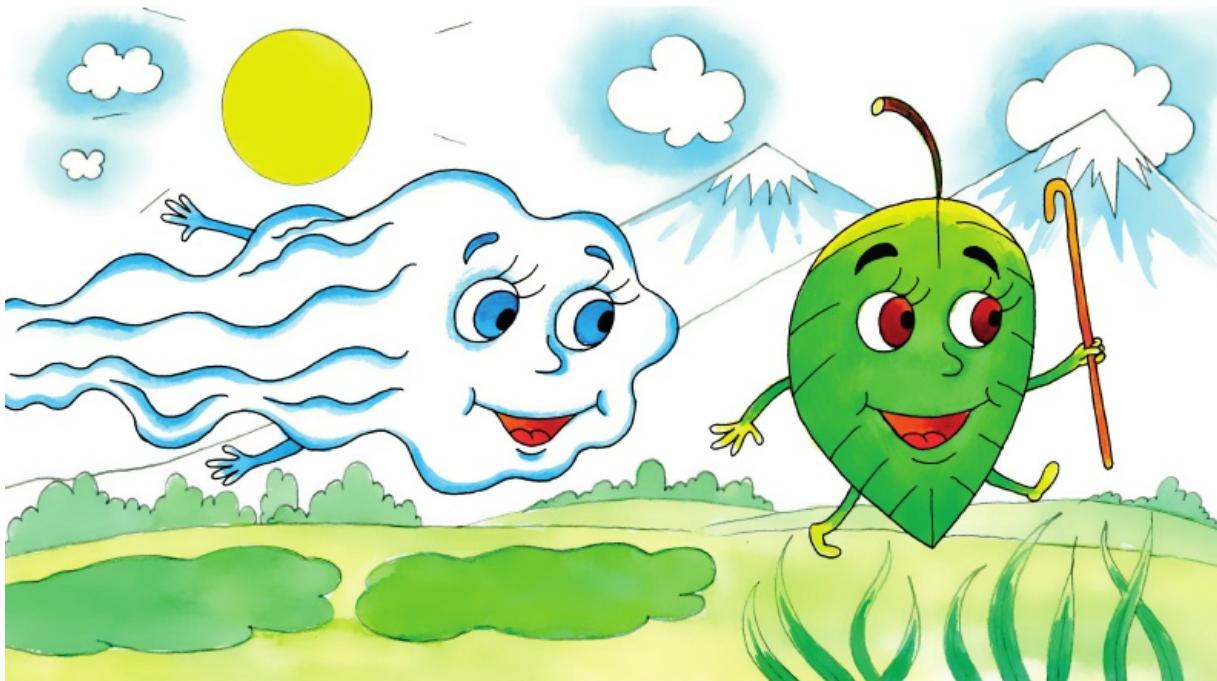
They went to the streets, alleyways, walls, doors,
courtyards, gardens and meadows.

Рафта-рафта ба биёбон расиданд.
Чанд вақт нишаста дам гирифтанд.

Then they flew and flew and reached the desert.
They decided to rest there for a while.

Шамолак гуфт:
– Ман туро акнун ба ҷойи дигар мебарам!
Баргак розӣ шуд. Онҳо бозикунон ба роҳ баромаданд.

The wind then said:
– I will take you to another place to wander.
The playmates set off once more.

Рафтанд-рафтанду ба тори кӯҳи пурбарф расиданд ва
муддате барфбозию хурсандӣ карданд.

They flew and flew and arrived at the top of a snowy mountain.
They played in the snow for a while and rested.

Шамолак пурсид:
– Мехоҳӣ, боз туро ба ҷойи дигар барам?
– Бо дилу ҷон! – хурсанд шуд Баргак ва ҳар ду
роҳашонро давом доданд.

– Do you want me to take you to another place to wander? –
asked the wind. The leaf agreed, and they set off again.

Ҳамин тавр ҳар ду манзил ба манзил мерафтанду
аз тамошои табиати гирду атроф ҳаловат мебурданд
ва Баргак дигар тоқа набуд.

They continued their journey in this way.
They enjoyed life and the nature around them.
The leaf never felt lonely again.

Дар афсона сухан дар бораи чӣ меравад?
Шамолак Баргакро ба кучоҳо бурд?
Онҳо чӣ гуна дӯст буданд?
Шумо ҳам мехоҳед, ба мисли Шамолаку Баргак
сайругашт кунед?
Аз хусуси сайругаштҳои худ нақл кунед.

Калонсолони гиромӣ!

Китобе, ки Шумо дар даст доред, барои инкишофи зеҳн, омӯзиши забони модарӣ ва бедор намудани шавқу ҳаваси кӯдакон ба китобу китобхонӣ омода гардидааст. Тавсияҳои муҳиме, ки мавриди истифодаи китоб ба Шумо ҳамчун роҳнамо кӯмак мерасонанд:

- Хуб мебуд, ки Шумо дар як рӯз аз 15–20 дақиқа то 35–40 дақиқа вақт чудо карда, бо кӯдак ҳамроҳ фаъолият намоед.
- Пеш аз ҳама китобро ба кӯдак диҳед, то ки мустақилона варақгардонӣ карда, аз тамошош завқ барад, қаноатманд шавад. Дар вақти тамошо бо ӯ ҳамроҳ бошед ва расмҳои мувофиқ нишон дода, маълумоти заруриро ба кӯдак гуфта диҳед.
- Ҳар як асари бадеиро ботамкин, пурсаброна ва то ба охир хонда, нақл намоед. Доир ба афсонаи хондашуда якчанд супориш диҳед ва дар бораи суратҳо нақл кунед. Мавриди савол додани кӯдак, кӯшиш кунед, ки ба ӯ ҷавоби пурра диҳед.
- Бигузор кӯдак аз паси Шумо калима, ибора ва ҷумлаҳоро такрор кунад. Мавриди нақли асари бадеӣ нутқи адабии кӯдаконро инкишоф диҳед.
- Барои ба даст овардани муваффақият кӯдакро шавқманд намоед. Дар кӯдак боварӣ ба худро ташаккул диҳед.

Комёбу муваффақ бошед!